Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36523
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dimittere locũ. ubi clausũ tenebat hermẽ. Dic̃ ei sc̃s alexander. ꝛ sc̃s
hermẽs. Claude more solito. Et cũ nolle coegerẽt illũ ꝛ clausit. Et cũ sibi
uale dicerent orantes. ecce infantulus ille cũ facula parat. aperuit ei
fenestrã dic̃s. Sequere me. Et intra unũ punctũ horę reuocauit eũ in car
cerẽ. eiq; uincula reposuit & abscessit. Post unã ũ horã uenit custos quor
uiros quirinũ. q̃ sante in ma carceris posuerat. Et cũ inuenisset eos uigilantes.
& claustra omã integra atq; signata sic dimiserat. apiensuidit sc̃m alexan
drũ. ad cui pedes pcidens. cepit clamare dic̃s. Peto dñe ut o res pme. ne
uenat ira di sup me. cui tu es ep̃s. Cui respndens sc̃s alexander ait. Dñs
ñ uult perire quẽq̃m. sed uult peccantes. Nã & cũ in cruce posit. eet. p
crucifigentib; se orauit. Te pstrenisse q̃ rnũ dixit. Vt uisisti. ecce ancil
la tua filia mea. Dic̃ ei sc̃s alexander. Quot sunt in isto carcere clause pso
ne. Et ille ait. Ꝑ xx. Et dic̃ ei sc̃s alexander. Rege si sunt hic aliq; pxpi
nomine clausi. Et cũ requisisset. inuenit. ac renuntiauit ei dic̃s. Est hic
euentius pbr senex. & theodolus quẽ dicunt de oriente uenisse eun
de pbm. Dic̃ ei sc̃s alexander. Vade cursim. ꝛ cũ honore ad duc eos ad
me. Tam dũ uadis uenis. tolle boiã decollo meo. & induc eã filie tue.
Stati tollens ei omã uincula. osculari cepit pedes sc̃i alexandri dic̃s.
Tuis manib; impone eã. Et ubi inposuit. urgere cepit sc̃s alexander qui
rinũ ut ire. Qui dũ uadit. ecce puer ille subito cũ facula apparuit. &
uenit ad puellã dic̃s ei. Salua esto. & in uirginitate tua p̃manes. ego
te faciã uidere sponsũ tuũ. q. pamore tuo suũ sanguinẽ fudit. Hęc cũ
dixisset. abscessit. Venienes autẽ patẽ puelle q̃rnũ cũ eueritio & theodolo
pbris. inuenit filiã suã sanã. & cepit clamare dic̃s. Exi hinc de ista
custodia dñe alexander. ne forte dũ hic tricas. uenat ignis de celo
& cs̃umat me. Dic̃ ei sc̃s alexander. Suus m̃ pstare beneficũ. suade
omnib; q̃ sunt in carcere baptizari. ut fiant xpiani. Respndit q̃rnus.
Vos xpiani sci estis. horũ autẽ q̃dã e ffractores sunt. alii adulteri. ꝛ male
fici. ac diuersorũ criminũ rei. Dix̃ ei sc̃s alexander. Ꝑ peccatorib; di
filius dñs m̃s ihc xpc̃ de celo descendit. ꝛ de uirgine natus omnis uocat
ad indulgentiã. Noli dubitare. sed omnis fac ad me uenire. Te q̃rnũ dix̃ omib;
clara uoce. Quicũq; uoluerit fieri xpianus uenat. & q̃ baptizatus fuerit
uadat liber q̃cũq; uoluerit. Cũq; uenissent omnes ad sc̃m alexandrum.
apuit os suos ei. & cepit dicere. Filioli audite. & credite. Dñs q̃ fecit celũ
& tiã. mare ꝛ omã que in eis est. q̃ fulgura mittit & tonat. q̃ mortificat
ꝛ uiuificat. cui seruiunt sol & luna. & stelle. ꝛ serenitates. & nubes. ꝛ pluuie. hic filiũ suũ de supno celo. misit puuirginis uterũ ut ex homine
nasceret. & incipere nasci. q̃ initiũ nascendi nũq̃m habuit. cũ eo q̃
nasceba tur ex uirgine. Hic cepit ad fidẽ suã. mutare omẽ genus hominũ.

quirinũ & uenit